

Bağ Bozumu Düşlerim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Ağustos 2016

Geçit vermez bir coğrafyanın
Peşin hükümlü sür-git zihniyetinden
Arakladın madem çalıntı sevinçlerini,
Düşünmedin mi söyle,
Ereceğin kör noktada,
İçine serileceğin makber misali
Bir gömüt kadar tekeri kayıp vicdanından
Esrik yüklü aklına yol alan
O heyelanda devrik bir cümle
Olmanın telaşı kaplarken içini,
Görünmez indinde sakil ve rahvan bir gölge.

Kuş bakışı o mahzende serilmişliği vicdanın
Ve püsküllü belan,
İzbeden çıkan bir dumanda
Tükettiğin, tüketilmişliğin.
Hanidir Irak yürekten,
Sitemlerin nazarında peyda olan
Hüznü ifşa eden bir keramet
Şu başını bağladığın devingen mizacın
Biraz da ayırık otu misali
Bağdaş kurduğun husumette
Nifak yüklü bir serzenişe
Kurban verdiğin en defolu reçete.

Bağ bozumu düşlerim,
Koruk sancılarım,
Gel-git aklım:
Ah ki ah,
Tünediğim siluette,
Yeknesak bir kıvılcım
Yetmez mi uçurmaya
Ucundan kavrasam da
Anbean kaybetmeye mahkum,
Söz düellosu bir ringde

Hangi akli evvelimde ise
Takılmışlığı aklın,
Düşe kalka büyümedim belki de
Sol yanımda büyüttüğüm ergen düşlerim.

Hangi koşuşa konuşlandığı
Öbek öbek yalıtılmışlığın,
Mahrem bir ezgide pür-neşe
Göklere saldıgım rengi uçuk balonumdan sızan
Bir rehavete yüklediğim
Hangi hezeyansa aşkı rahmet bildiğim
Yine de tefekkürü vazgeçilmezim
Bilumum safsatada kaybolsam da
Peyder pey ödediğim bedelden sızan
Anlık bir teamül kadar da
Vazgeçilmezim saklı madem
Kaykılan bir eksende.

Düştüğüm o minvalde
Yitip giden bir türkünün
Yanık sesi yine bağrımda saklı tuttuğum.
Son olacağını bilemediğim
Kim bilir kaçınıcı yenilgi,
Düş pazarında gölgelere yetim düşen
Bir çocuk kadar masum
Uzantısı devrik tümcelerini.

Efsunlu bir cümleye rahmet okumaksa maharet,
En demlisinden bir iç çekiş,
Nazenin sırça köşkün pervazında
Boy veren başaklarda takılı aklın
Nedamet yüklü seremonisi.

Demlendikçe günbegün,
Sirayet eden nice münafık edim,
Hem de yerler var yemezsin suretini
Konuşlandığı o makberde
Şeytan gülerken usul usul.

Tecellisi anlık bir sađduyu,
Sureti kayıp bir devinimde
Rüştünü ispat etmiş en derin kuyu ki,
Haznesinde acılar kaynatmakta,
Bilinmedik bir rüzgâra denk gelmişken
Kopan son yaprağın sıra dışı özlemi.

Beylik zehrini akıtırken beşer,
Kul olmanın ötesinde,
Israrcı bir söylemde takılmış aklın
Suret-i kati, dercesine bir tefekküre sığınıp da
Mal ettiği benliğe,
Ziyan olması kadar yanan ateşe attığım,
İnkârı belli ki tüm tezat gölgelerin.